

126. Møde.

Onsdag den 23. Marts Kl. 2.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af a) Forslag til Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. b) Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 151 af 1. Juli 1927 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. v. og c) Forslag til Lov om Oprettelse af Krisekasser og Ændring i Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. v.

Forhandlingen genoptoges.

Formanden: Jeg gør opmærksom paa, at der ved Ændringsforslaget Nr. 23, stillet af et Mindretal, skal tilføjes som Medforlagsstiller Søren P. Larsen.

Krag: Jeg finder ikke, at der paa nærværende Tidspunkt er nogen Anledning til at etablere en omfattende Debat om den her foreliggende Lovgivning. Vi har fra Venstres Side stillet en lang Række Ændringsforslag til Hovedforslaget, som tilsigter at hævde de Principper, hvorpaa Arbejdsløshedslovgivningen i 1927 blev opbygget. De principielle Ændringer, som den højtærede Minister har stillet Forslag om i selve Lovforslaget, er efter vor Opfattelse ingenlunde Forbedringer, *tværtimod* kan jeg sige for de flestes Vedkommende, og vi maa derfor tilraade det høje Ting at modsætte sig dette Lovforslags Gennemførelse. Det store Tal af vore Ændringsforslag tilsigter at fastholde de Principper, som paa en Række væsentlige Punkter er de bærende i Lovgivningen af 1927. Jeg skal ikke komme ind paa en udførlig Gennemgang af disse mange Ændringsforslag — det vilde kun føre til en Gentagelse af og Redegørelse for de Opfattelser, som er vore i denne Sag —, men indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger om enkelte af de væsentligste Ændringsforslag.

Venstre mener, at de stærkt dalende Indkomster i Landet, hvor jo Forholdet er dette, at Flertallet af selvstændige erhvervsdrivende har Indkomster, der ligger væsentligt lavere end mangan Lønarbejders, som

har stadigt Arbejde, ikke muliggør at opretholde Skalaen for Stats- og kommunale Tilskud til Arbejdsløshedskasserne, saaledes som denne fastsattes i 1927. Vi er af den Opfattelse, at sociale Understøttelser, hvilket jo Stats- og Kommunitilskud til Medlemskontingent til Arbejdsløshedskasserne i Virkeligheden er, ikke lader sig opretholde i Tider som disse til Personer med Indkomster op til 4 000 Kr. og derover. Det kan ikke med Rimelighed kræves og lader sig heller ikke fastholde, at saadanne Personer, hvis Indkomster ligger væsentligt over Gennemsnitsindkomsterne her i Landet, vedvarende kommer ind under en social Forsorg som den, her er Tale om. Denne kan ikke under de for Øjeblikket tilstedeværende økonomiske Forhold — Forhold, der som jeg ved en anden Lejlighed har tilladt mig at redegøre for, efter min Opfattelse vil strække sig ud i en ret lang Fremtid — lægges op i et saa højt Indkomstplan, som Tilfældet i Øjeblikket er.

Nu ved jeg vel, at man vil sige, at dette kan foranledige, at Kasser, som hidtil har haft Statsanerkendelse, ikke længere ønsker at opretholde denne, naar Tilskuddet bortfalder, og det er jo muligt, at dette vil blive Tilfældet. Men dertil er saa kun at sige for det første, at saadanne Kasser er overordentlig lidet talstærke, og for det andet, at de Interesser, som Medlemmerne i disse Kasser erhvervsmæssigt har, jo neppe fuldt ud dækker de Interesser, som den brede Del af den lønarbejdende Befolkning har. Jeg er af den Opfattelse, at adskillige Klasser, som konditionerer under mere eller mindre faste Vilkaar, gennem de senere Aar har sluttet sig til Arbejdsløshedskasselovgivningen og søgt Statsanerkendelse for deres Hjælpekasser, og ogsaa i Henhold hertil opnaaet en saadan, uden at de vedkommende egentlig kan siges at høre ind under Arbejderklassen — lad mig nævne f. Eks. Arbejdsledere, Farmaceuter, tekniske Ledere indenfor forskellige industrielle Virksomheder o. s. v. Jeg mener, at selv om saadanne Arbejdsløshedskasser ikke længere forblev statsanerkendte, var Ulykken derved ikke stor. Vore Forslag under Nr. 37 og 52 sigter til at ændre den hidtil gældende Skala for Stats- og kommunale Tilskud.

Jeg skal dernæst gøre opmærksom paa, at de hidtil gældende Regler til Konstatering af skjulte kollektive Arbejdsstandsninger, som findes i Loven af 1927 og er genoptrykt i det her foreliggende Lovforslag, viser sig, efter at være prøvet gennem en Aarrække i Praksis, at være lidt fyldestgørende, og vi stiller derfor Ændringsforslag, som tilsigter